

2. ÜNİTE:
FIKIH İLMİNİN DOĞUŞU, GELİŞMESİ VE İÇTİHAT

ÜNİTEMİZE HAZIRLANALIM

1. Sahabe, tâbiîn, tebe-i tâbiîn, fukaha-i seb'a, mezhep, nas, fetva, içtihat ve müçtehit kavramlarının anlamlarını araştırınız.
2. Fıkıh ilmi hangi aşamalardan geçmiştir? Araştırınız.
3. Günümüzde yaşayan fıkıh mezheplerini, imamlarını ve bu mezheplerin hangi ülkelerde yaygın olduğunu araştırınız.
4. Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisinden "İçtihat" maddesini bularak okuyunuz.

https://islamansiklopedisi.org.tr/

SAHÂBE الصحابة : Sözlükte “bir kişiyle birlikte bulunmak, onunla dost ve arkadaş olmak” anlamındaki sohbet kökünden türeyen sahâbe sâhibin çoğuludur. Sahâbe ile birlikte ashâb da sıkça kullanılmaktadır. Bunun tekili sahâbîdir.
Hz. Muhammed'i (sav) görmüş ve O'nun sohbetinde bulunmuş Müslümanlar, ashap

TÂBİÎN التابعون : Sözlükte “bir kimsenin yolundan gitmek, onu izlemek” anlamındaki teba‘ kökünden türeyen tâbi‘in (bir kimseye uyan, onu izleyen) çoğulu olan tâbiîn (tâbiûn) kelimesinin terim anlamı hakkında farklı görüşler ileri sürülmüştür. Hâkim en-Nîsâbûrî tâbiîni “sahâbeyle görüşüp konuşan, onlardan dini ve sünenleri öğrenen kişiler” olarak tanımlarsa da sahâbeden semâı olmayıp onları sadece görenleri de tâbiînden saymaktadır

tebe-i tâbiîn TEBEU’t-TÂBİÎN تبع التابعين : Sözlük anlamı “tâbiîni izleyenler”dir; tâbiînle müslüman olarak görüşen ve müslüman olarak ölenleri daha özel anlamıyla tâbiîn neslinin âlimlerinden hadis rivayet edenleri ifade eder. Tebeu’t-tâbiîn sahâbe ve tâbiînden sonraki üçüncü nesildir ve etbâu’t-tâbiîn (etbâ‘) diye de anılır. Tebeu’t-tâbiîn devrinin başlangıcını ve sonunu kesin sınırlarla belirlemek mümkün değildir.

FUKAHÂ-yi SEB‘A الفقهاء السبعة : Tâbiîn döneminde yaşamış Medineli yedi fakih.
Sahâbe döneminden itibaren yetiştirdiği âlimlerle başlı başına bir mektep oluşturan ve İslâm hukuk metodolojisine amel-i ehl-i Medîne* kavramının girmesine zemin hazırlayan Medine’de tâbiîn dönemi fakihlerinden yedisi ayrı bir şöhret kazanmıştır.
MEZHEPالمذهب : Dinin inanç esaslarını veya amelî hükümlerini anlama ve yorumlama konusunda kendine özgü yaklaşımlara sahip düşünce sistemi; bu yaklaşımlar etrafında meydana gelen ekolleşmenin ürünü olan ilmî ve fikrî birikim.
Sözlükte “gitmek” anlamındaki zehâb kökünden hem masdar hem de “gidecek yer ve yol” mânasında mekân ismi olan mezheb kelimesi, terim olarak “dinin aslî veya fer‘î hükümlerinin dayandığı delilleri bulmakta ve bunlardan hüküm çıkarıp yorumlamakta otorite sayılan âlimlerin ortaya koyduğu görüşlerin tamamı veya belirledikleri sistem” diye tanımlanabilir. Tanımda yer alan aslî hükümler dinin inanç esaslarını, fer‘î hükümler ise ibadetler ile insanlar arası münasebetleri hedef almaktadır. İman esaslarını konu edinen mezhepler itikadî, diğerleri de fıkhî mezhepler diye isimlendirilmiştir.
NAS النص: Genelde, hüküm kaynağı olması yönüyle Kitap ve Sünnet’in ifadeleri anlamında, fıkıh usulünde lafzın açıklık düzeyini belirtmek üzere kullanılan bir terim.
Sözlükte “sözü sahibine kadar götürmek, bir şeyi açığa çıkarıp daha görünür hale getirmek için yukarı kaldırmak, bir şeyin son sınırına ulaşmak” gibi anlamlara gelen nas kelimesi İslâm ilimlerinde yaygın olarak iki anlamda terimleşmiştir. Bunlardan ilk akla geleni genel kullanımıdır ki Allah’ın ve Hz. Peygamber’in sözünü ifade eder. İkincisi fıkıh usulünde açıklık bakımından yapılan lafız ayırımında kullanılan anlamıdır.
FETVA الفتوى :Fıkhı bir meselenin dinî-hukukî hükmünü açıklayan cevap.
“Yiğit, delikanlı” anlamındaki fetâ kelimesinden gelen fetva (fütyâ, çoğulu fetâvâ, fetâvî), sözlükte “bir olayın hükmünü açıklayan veya hükmünü koyan, güçlükleri çözen kuvvetli cevap” anlamındadır. Fıkıh terimi olarak “fakih bir kişinin sorulan fıkhî bir meseleye yazılı veya sözlü olarak verdiği cevap, ortaya koyduğu hüküm” demektir. Örfte ise sorulan dinî sorulara müftüler tarafından yazı ile verilen cevaptır.

İCTİHAD الاجتهاد : Sözlükte “çaba göstermek, bütün gücünü kullanmak, ısrarlı olmak, zahmet çekmek” anlamındaki cehd kökünden türeyen ictihâd “bir konuda elden gelen çabayı sarfetmek, bir şeyi elde edebilmek için olanca gücü harcamak” demektir.
“fakihin herhangi bir şer‘î hüküm hakkında zannî bilgiye ulaşabilmek için bütün gücünü harcaması”
MÜCTEHİD : İctihad eden kişi